

- Els trobo de poc cos.
- Al contrari, toqui; si és el millor que rebem, és gènere insuperable
- I aquest altre lila que té en el prestatge, senyor *Càndido*?
- Quin, aquest?
- No, aquell de més amunt, el de sobre.
- Aquest?
- No, no, miri. Aquell que està al tercer prestatge, al costat d'aquell altre blau fosc.
- Ah, si! Li baixaré aquests tres, de pas, perquè els pugui veure.
- Si, senyor *Càndido*, això mateix, i aquell vellut verd.
- Quin, senyora?
- Aquell que té en el quart prestatge ¡Quin vellut de seda més bonic!
- No és vellut.
- Què és?
- *Moaré*.
- Baixi-me'l.
- Si, senyora.
- Ah, no! Jo hem pensava que era una altra cosa. Com enganya, així a distància! Eh, senyor *Càndido*?
- Però és un color preciós. Es per vostè senyora?
- No, és per una nebodeta d'una veïna d'una cunyada meva. ¡Es una noia tan capriciosa per a vestir-se! ¡Ai, Senyor!
- Però aquests colors i teles, convencen a la més exigent. Sobre tot els preus
- Serà millor que vingui amb ella mateixa.
- Molt bé, senyora.
- Si, senyora. ¡Quimet! Desa aquests gèneres del taulell.
- I mitges en classe fina, senyor *Càndido*?
- De quin color les vol aquestes mitges?
- Color *beige*, com els guants que porto
- Justament tenim el mateix to.
- No, són una miqueta més clares.
- Però això no implica, és poqueta cosa.
- Es que han de fer joc amb un trajo d'aquest color i voldria que fossin idèntiques.
- Esperí, senyora, un moment, crec que n'hi ha una altra capsa. Vegi, li agraden a la senyora?